

1830-09-27

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

L. F. Andersen

FAKTA

Type:  
Brev

Sprog:  
Dansk

Generel kommentar:  
Brev til Ludvig Andersen i Berlin  
(J. C. Jacobsens fætter)

Afsendersted:  
København

Emneord:  
Hæren, teater

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen undskylder, at han ikke har skrevet tidligere, dels fordi han ikke oplevet noget, dels har han haft travl med sin excercits i hæren. Han fortæller endvidere, at han både har været i teatret og ude at danse.

TRANSSKRIFTION

An den Herrn L. F. Andersen bei den Herrn Biedel, Königsstrasse  
Nº. 10  
Berlin.

Kjøbenhavn d. 27. September 1830.

Liebster Freund!

Du maa undskylde kjære Ludvig ! at jeg ikke før har besvaret dine 2 Breve, thi deels er her slet intet mærkeligt forefaldet, som jeg troede kunde interessere dig, deels har jeg den største Del af Sommeren været beskjæftiget med min Excercits, saa at det sjældent indtraf, at jeg havde Lyst og Leilighed til at skrive et Brev, der, som du veed, altid har været mig et kjedsommeligt Arbejde. Vi har i Aar havt en meget kold og regnfuld Sommer, saa at man ikke har kunnet vove sig en Tur ud uden Paraplúe. Jeg har dog været i Skoven 3 à 4 Gange, dels med Riisberg dels med den Musiklæreres Søn, Møller; heldigvis havde vi hvergang smukt Veir (en sjælden Lykke). Saa heldig har jeg ikke været under Excercitsen, thi fra den første Dag jeg var i Uniform, havde vi næsten stedse Regnveir. Jeg er 4 Gange bleven gennemvaad til Skindet, dog dertil maa man vænne sig, naar man er Soldat. Jeg fik dog nogenlunde Opreisning derfor, thi

da vi kom på Fælleden, havde vi nogle faa Gange et herligt Veir, som vi Underofficerer strax benyttede til at dandse en holsteensk Vals med de tilstedeværende Damer. Første Gang vare der kun faae, som vilde dandse, men siden strømmede de ud til os saa tykt som Sand og vare meget villige dertil. Jeg havde denne Gang en nydelig lille Pige til Dandserinde, som jeg siden har seet spadsere på Frederiksberg. Med sin Moder. Men tænk dig nu hvilken Dag efter Glæden. Den Dag vi skulde mønstre for Kongen og jeg ventede at see hele Fælleden vrimle af Skjønheder, blandt hvilke

man kunde udvælge sig en Dandserinde, just denne saa længelfuldt ventede Mønstrings Dag blev det en saa øsende Regn, at vi bleve gennemvaade og Kongen med. At der hverken var Damer ellers Dands kan du selv tænke dig. Her kunde vi ikke sige: Naar Enden er god er Alting godt - Nu nok om det. -Jeg ser af Aviserne at der har været lidt Opløb i Berlin af Skræder og andre Svende, jeg haaber at du ikke har været deeltager deri. Her var 2 Aftener

lidt Spektakel af nogle Gadedrenge, som slog Vinduerne ind hos 5 à 6 Jøder. Men da alle der blev grebne fik Riis i den bare Rxx ophørte det af sig selv. Jeg har allerede været 3 Gange paa Komædie hvor iblandt jeg har seet Hagbarth og Signe, et godt Stykke. Jeg seer af dit Brev at du agter at rejse til Paris til Foraaret, jeg ønskede heller at du vilde rejse hjem, da jeg savner dit Selskab meget; jeg veed ikke hvorledes jeg skal faa Ende paa den lange Vinter, da jeg nu slet ingen fortrolig jævnaldrende Ven har, og jeg mangler dit muntre Lune, dog ! det er en Trøst, at man kan tale med hinanden gennem Pennen indtil man sees igjen. Gjør det flittigt og jeg skal gjengjælde det bedre end hidtil. Jeg maa dog lade dig vide at alle dine Bekjendte i Kjøbenhavn saavidt jeg veed befinde sig vel. Da Pladsen er knap, maa jeg slutte med de kjærligste Hilsener til dig fra din Moder, mine Forældre, Juliane, alle Nissens, fra Riisberg og især fra Din trofaste Ungdoms Ven !  
J. C. Jacobsen

E. S. Skriv mig nu snart til igjen men husk min Adresse er  
Brolæggerstræde No. 76 -  
Lev vel, Jacob.

J. C. JACOBSENS ARKIV  
CARISBERGFONDET



Au  
HAMBURG 1/10 W  
Herrn J. C. Jacobsen  
Bismarck-Garten, Friedel, Königsstraße  
N. 10  
zu  
Berlin  
Herrn  
Hamburg

32

68

Hjælpenshaand: 27. September 1830.

Lindbyens Formid!

Her maas indkjøbt Gjæve Ludvig! at jeg ikke for  
for besværet blev i Løse; thi skønt at jeg selv intet  
mærkeligt forefaldt, som jeg tvivlede om at være  
dig, skønt jeg selv den første Aal af Dammens  
overst beejphigah med min Gæst, som at det skal  
sket indtraf, at jeg havde Lyst og Lyst ved forvænde  
til at blive at Løse, der som du maas, althi jeg overst  
mig at Gjenfæmneligt Arbejde. — Her var i den  
Jant nu meget Lede og røgtfuld til Dammens, som at man  
ikke for Løse maas sig nu Løse ind under Løse Løse.  
Lag var dog varst i Løse 3 & 4 Gang, skønt med  
Riisberg, skønt man blev Møjskærst Pans Møller;  
Jallegnis havde ni Jørgang som det Højskærst Løse.  
Den Jallegis var jeg ikke overst under Løse Løse; thi som  
den første Gang jeg var i Riisberg, havde ni næsten  
Højskærst. Lag nu 4 Gang alle den gjenfæmneligt  
til Højskærst; dog skønt maas man maas sig, maas man nu  
Dødsat. Lag selv dog røgtfuld Løse Løse Løse; thi

J. C. JACOBSENS ARKIV  
CARLSBERGFONDET

da mi Læreren Salladen, som da mi meget faas Gang at  
førligt Blair, som mi Aulkeofficerer af Lærer, har sigtende til  
at standse en Juleaften Nats med da tilstedeværende  
slaver. Første Gang var der Læreren, som vilde standse,  
men siden af Læreren da mi til at jeg sigtende som David,  
og var meget villig at skide. Jeg som da den nye Gang  
en ugentlig lille sigtende til standse, som jeg siden jeg  
juleaften som Frederiksholm med sin Møder. - Man-  
skend mig mi Juleaften Gang og Læreren: den dag mi  
skide minsten som Læreren og jeg standse at jeg Jule  
Salladen minsten af Læreren, blandt hvilke man Læreren  
indvalgte sig en standse, just som jeg Læreren  
minsten Møder den dag - blev det en Juleaften Læreren,  
at mi blev gjenstand og Læreren med. Det der  
Læreren var slaver eller standse Læreren sigtende Læreren  
sig. - Jeg Læreren sigtende sigtende. - Man Læreren og god  
er Gullig god. - Mi nok en dag!

Jeg som af Læreren at det som meget lidt Læreren  
Berlin af Læreren og anden Læreren; jeg Læreren at den  
ikke som meget Læreren Læreren. - Jeg som Læreren

J. C. JACOBSENS ARKIV  
CARLSBERGFONDET

dit Opastabel af nogle Gæstgænger, som dog Nintium  
ind for det Liden. Men du alle der blev gæstgæ  
for dit i den Liden Ax og for det af sig selv.

Eng for alle de mest 3 Gange paa Samtiden, som  
ikke jeg for sig Hagbarth og Signe, og just det...

Eng for af det Liden at du og for at vijs til Paris til  
Saraavsk, jeg ind Liden faller at du ikke vijs for, da jeg  
samar det Liden mangal, jeg med ikke Samtiden jeg skal  
for Liden paa Liden. Men du, da jeg ind skal mig an for det...

Liden Liden Liden, og jeg mangal det Liden Liden,  
dog! det er en Liden at man kan tale med sin egen gæstgæ  
for ind til man for sig. Gjør det flidigt og jeg

skal gæstgæ det Liden ind til. Eng med det Liden  
ind at alle Liden Liden i Liden Liden jeg med Liden  
jeg ind. da Liden er Liden, med jeg skal med den Gæstgæ  
for gæstgæ det Liden Liden Liden, min Liden, Liden.

alle Liden, for Liden og Liden Liden Liden  
Liden Liden Liden Liden.

E.S. Hvis mig ind for det til igjen

ind for at min Liden er

Broggerstræde N<sup>o</sup> 16. - Liden! Liden.

Liden Liden Liden Liden!  
L.C. Jacobsen.